

A jednak Chrystus został wzbudzony

Nadzieja zmartwychwstania

„Jakże mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma?” — 1 Kor. 15:12.

Rozdział 15 Pierwszego Listu do Koryntian określany jest jako rozdział o „zmartwychwstaniu”. Apostoł Paweł przedstawia tu szereg lekcji, które stanowią najbardziej wszechstronne opracowanie doktryny zmartwychwstania, jakie można znaleźć w Piśmie Świętym. Apostoł Paweł rozpoczyna od stwierdzenia, jak bardzo wiara w zmartwychwstanie jest niezbędna do zrozumienia Ewangelii. Apostoł stwierdza, że jeśli nie wierzymy w zmartwychwstanie, to nasza wiara jest daremna (werset 14)! Dlaczego św. Paweł miałby złożyć tak dramatyczne oświadczenie?

W czasach pierwotnego Kościoła niektórzy zaczęli kwestionować zmartwychwstanie. Ten błąd mógł się zakraść z nauk saduceuszy, którzy nie wierzyli w powstanie z martwych. Był to tak niebezpieczny błąd, że apostoł Paweł poświęcił znaczną część swojego Pierwszego Listu do Koryntian aby pokazać, jak ważne jest zrozumienie nauczania o zmartwychwstaniu.

W początkowych i końcowych wersetach 1 Kor. 15, św. Paweł określa swoich słuchaczy jako „braci”. Zawsze, gdy widzimy to określenie, powinniśmy zwrócić szczególną uwagę na wynikające z niego lekcje. Napomnienie św. Pawła jest równie ważne dla współczesnych braci, jak i dla tych z wczesnego Kościoła. W Hebr. 6:2 apostoł wręcz określa zmartwychwstanie jako naukę: „**Nauki** o obmywaniach, o wkładaniu rąk, o **zmartwychwstaniu** i o sądzie wiecznym”.

Św. Paweł przypomina nam, że Jezus został ukrzyżowany, umarł i został pogrzebany. Trzeciego dnia powstał z martwych. Następnie apostoł Paweł wymienia liczne ukazania się Chrystusa po Jego zmartwychwstaniu. W 1 Kor. 15:5-8 czytamy: „I że ukazał się **Kefasowi**, potem **dwunastu**; potem ukazał się więcej niż **pięciuset** braciom naraz, z których większość dotychczas żyje, niektórzy zaś zasnęli; Potem ukazał się **Jakubowi**, następnie wszystkim **apostołom**; a w końcu po wszystkich ukazał się i **mnie**”. Zmartwychwstały Chrystus ukazał się ponad pięciuset osobom w różnych okolicznościach w okresie czterdziestu dni.

Św. Paweł przedstawia więc niezbitę dowody na to, że Chrystus zmartwychwstał! Ustaliwszy to, wyjaśnia następnie, że będzie szersze zastosowanie zmartwych-

wstania. Przedstawił swoją logikę zarówno w kategoriach pozytywnych, jak i negatywnych, aby udowodnić swój punkt widzenia z obu perspektyw.

Apostoł stwierdza w wersecie 22: „Albowiem jak w Adamie **wszyscy umierają**, tak też w Chrystusie **wszyscy zostaną ożywieni**”. Zatem zmartwychwstanie obejmie wszystkich, którzy kiedykolwiek żyli! Św. Paweł ujawnia związek pomiędzy zmartwychwstaniem a okupem. W ten sposób dalej rozwija zagadnienie pokazując, że zmartwychwstanie jest kluczowe dla zrozumienia Ewangelii zbawienia.

Następnie podaje szczegóły dotyczące porządku zmartwychwstania. W 1 Kor. 15:23-24 czytamy: „A każdy w swoim porządku: jako **pierwszy** Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi **w czasie jego przyjścia**, potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc”. Chociaż Chrystus był pierwszym powstałym w pierwszym zmartwychwstaniu, to jednak „ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia” (Strong G3952, *παρουσια* lub *parousia*) również się do niego zaliczają. Jest to odniesienie do zmartwychwstania pierwszych naśladowców Chrystusa wkrótce po jego niewidzialnym powrocie w 1874 roku.

W 1 Kor. 15:51-52 (RVIC) apostoł ujawnia: „Oto tajemnicę wam objawiam: wszyscy zaśniemy, ale nie wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w okamgnieniu”. Święci, którzy zmarli przed powrotem Pana, zasnęli i spali w śmierci aż do powrotu naszego Pana. Jednak po powrocie Pana, święci, gdy zasypiają lub umierają, zostają przemienieni lub zmartwychwstają w jednej chwili, lub w mgnieniu oka. Oni nie śpią w śmierci. Pozostaje to tajemnicą ukrytą przed światem i jest zrozumiałe tylko dla tych, którzy mają znajomość Prawdy. Kiedy ostatni członek Kościoła przejdzie poza zasłonę, dzieło pierwszego zmartwychwstania będzie zakończone. To wspaniałe, jak św. Paweł uwypukla te ważne szczegóły chwalebego planu Bożego!

Wkrótce po skompletowaniu Kościoła, Królestwo Boże zostanie w pełni ustanowione. Wtedy rozpocznie się ogólne zmartwychwstanie opisane w Ewangelii Jana 5:28-29. „Nie dziwujcie się temu; boć przyjdzie godzina, w którą **wszyscy**, co są w grobach, usłyszą głos jego; i **pójdą** ci, którzy dobrze czynili, na powstanie **żywota**; ale ci, którzy źle czynili, na powstanie **sądu**” (BG). Dobra nowina o Królestwie zostanie objawiona całej ludzkości i będzie ona miała możliwość nauczania się sprawiedliwości w doskonałych warunkach.

Apostoł kontynuuje w 1 Kor. 15: „Potem nastanie

koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje. A jako **ostatni** wróg zniszczona będzie **śmierć**. Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał. A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko, aby **Bóg** był wszystkim we wszystkim” (1 Kor. 15:24-28).

Wszyscy, którzy kiedykolwiek żyli, dostąpią zmartwychwstania i będą mieli możliwość nauczania się sprawiedliwości w doskonałych warunkach na przywróconej do doskonałości ziemi. Ci, którzy są wierni w swoim posłuszeństwie Bogu, otrzymają trwałe życie. Kiedy ostatnia osoba zostanie wzbudzona, wtedy dzieło zmartwychwstania będzie zakończone. Po sądzie ostatecznym nawet śmierć adamowa zostanie zniszczona, a całe stworzenie zwróci się z powrotem do Boga.

Ta narracja pokazuje, jak istotną częścią Bożego planu jest zmartwychwstanie. Nic dziwnego, że apostoł Paweł podkreślał znaczenie jasnego zrozumienia tej kwestii dla wczesnego Kościoła. Zaprawdę, bez tego zrozumienia nasza wiara jest zagmatwana i daremna! (1 Kor. 15:14,17).

Widzimy, jak apostoł Paweł w swojej narracji o zmartwychwstaniu buduje argumentację warstwa po warstwie. Następnie podkreśla, jak ważne dla chrześcijan jest przyjęcie chrztu w śmierć Chrystusa. Tylko przez całkowite poświęcenie się Chrystusowi można mieć udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Potwierdza to stwierdzenie: „A jednak Chrystus został **wzbudzony** z martwych i jest **pierwiastkiem** tych, którzy zasnęli”(1 Kor. 15:20). Ciąg dalszy w wersecie 21: „Skoro bowiem przyszła przez człowieka **śmierć**, przez człowieka też przyszło **zmartwychwstanie**”. Ostatecznie wszyscy, którzy otrzymają życie wieczne w przyszłych wiekach, muszą osiągnąć doskonałość charakteru.

Pozytywne i negatywne argumenty św. Pawła ciągną się dalej, aż do wersetu 32. Apostoł dalej podaje szczegóły dobrej nowiny, jak to zostało przedstawione w doktrynach, których naucza. Czasami podaje swoje racje w sposób pozytywny, a innym razem udowadnia swoje myśli za pomocą argumentów i kontrargumentów. Jego racje podkreślają znaczenie bycia i trwania w stanie „zdrowym”, w „prawdzie” i zapobiegania wkradaniu się błędów. Musimy być czujni, ponieważ w naszych czasach jesteśmy również atakowani błędnymi myślami z każdej strony. Musimy trzymać się mocno prawdy, całej prawdy i tylko prawdy.

W 1 Kor. 15:33-34, apostoł Paweł udziela surowego os-

trzeżenia: „Nie błędźcie: Złe rozmowy psują dobre obyczaje. Opamiętajcie się nareszcie i nie grzeszcie; albowiem niektórzy nie znają Boga; dla zawstydenia waszego to mówię”. Jest to podwójne ostrzeżenie. Po pierwsze, są tacy, którzy mogliby zepsuć czystość prawdy kwasem. Nie rozumieją oni mądrości Bożej. Św. Paweł nawiązuje do tych, którzy wprowadzili fałszywą myśl, że nie ma żadnego zmartwychwstania. Ostrzega on braci, aby byli ostrożni wobec takich ludzi. Po drugie, napomina braci, aby się przywiązali do sprawiedliwości i pozostali czujni, a tym samym pozostali czysti! Te lekcje są jeszcze bardziej aktualne w czasach, w których żyjemy!

Kontynuując, w 1 Kor. 15:35, św. Paweł dostarcza dodatkowych spostrzeżeń na temat zmartwychwstania umarłych. Postawione są dwa pytania:

(1) W jaki sposób umarli są wzbudzani?

(2) Z jakim ciałem są wskrzeszani?

Św. Paweł odpowiada na pierwsze pytanie podając obraz ziarna. Ziarno musi najpierw obumrzeć, aby wydać nowe życie. Jesteśmy pewni, że Bóg przyniesie nowe życie. Apostoł Paweł nie podaje jednak w swoim wywodzie żadnych dalszych szczegółów.

Przykład ziarna daje odpowiedź również na drugie pytanie. Ziarno, które trafia do ziemi, wytwarza nowe życie, tak jak roślina, która je wydała. Dlaczego więc św. Paweł dodał stwierdzenie, że „Bóg daje mu ciało, jakie chce”?

Począwszy od 1 Kor. 15:39, apostoł przedstawia ideę różnych rodzajów ciała (ludzie, zwierzęta lądowe, ryby, ptaki). W wersecie 40 św. Paweł rozszerza ten aspekt o ciała ziemskie i niebieskie. Dlaczego? W 45 wersecie czytamy: „Pierwszy człowiek Adam stał się **istotą żywą**, ostatni Adam stał się **duchem ożywiającym**”. Potwierdza to, że chociaż Jezus umarł jako człowiek ziemski, to został wzbudzony do natury duchowej. Fakt ten został poświadczony poprzez Jego pojawienie się pod różnymi postaciami (jako ogrodnik, podróżny, z ranami po ukrzyżowaniu) po zmartwychwstaniu.

Następnie apostoł ujawnia w wersecie 49 i 50, że będą inni, którzy będą uczestniczyć w pierwszym zmartwychwstaniu. „Przeto jak nosiliśmy obraz **ziemskiego** człowieka, tak będziemy też nosili obraz **niebieskiego** człowieka. A powiadam, bracia, że ciało i krew **nie mogą** odziedziczyć Królestwa Bożego ani to, co skażone, nie odziedziczy tego, co nieskażone”. Św. Paweł ukazuje dwa ważne aspekty pierwszego zmartwychwstania. Po pierwsze, ci, którzy w nim powstaną, umrą w ciele i narodzą się z ducha. Po drugie, umrą w śmiertelnych ciałach, lecz zostaną wzbudzeni do nieśmiertelności. Mówi o tym 1 Kor. 15:53: „Albowiem to, co **skażone**, musi przyoblec się w to, co

nieskażone, a to, co **śmiertelne**, musi przyoblec się w **nieśmiertelność**”. Ci, którzy mają udział w pierwszym zmartwychwstaniu, otrzymają nieśmiertelne, duchowe ciała.

Gdy badamy wykład świętego Pawła, jesteśmy pod wrażeniem fundamentalnych założeń Prawdy zilustrowanych w jego lekcji. Pokazuje to, że doktryny Prawdy stanowią piękną i harmonijną całość. To piękno widzimy jednak tylko wtedy, gdy pozostajemy czysti od zacyznu błędu i grzechu. Utrzymywanie naszej wiary w stanie wolnym od błędów jest krytycznym elementem zachowania „wiary, która raz na zawsze została

przekazaną Świętym” (Judy 3). Apostoł kończy pięknymi słowami, które można znaleźć w 1 Kor. 15:55,57-58. „Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje? [...] Ale **Bogu** niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, **Jezusa Chrystusa**. A tak, bracia moi mili, bądźcie stali, niewzruszeni, zawsze pełni zapału do pracy dla Pana, wiedząc, że trud wasz nie jest daremny w Panu”. Naszą nadzieją jest, aby wszyscy, którzy mocno trzymają się dobrej nowiny o zmartwychwstaniu, wytrwali do końca i aby ich wiara nie była daremna.

Goodman Robert